

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 8
“ก้าวข้ามขอบเขตความรู้สู่การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างยั่งยืน”
วันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2568

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน The Role of School Administrators in Promoting Scout Activities in Schools

อภิรักษ์ วรปรียากุล

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

E-mail: s67561802085@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญใน 3 ด้านหลัก ได้แก่ 1) ด้านการวางแผน เช่น การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรที่จำเป็น 2) ด้านการดำเนินงาน เช่น การสนับสนุนและร่วมกิจกรรมลูกเสืออย่างต่อเนื่อง และ 3) ด้านการนิเทศติดตาม เช่น การประเมินผลและปรับปรุงการดำเนินกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น บทบาทเหล่านี้มีผลโดยตรงต่อการพัฒนาทักษะของนักเรียน ส่งเสริมความมีวินัย ความรับผิดชอบ และความเป็นผู้นำ โดยกิจกรรมลูกเสือยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมในตัวผู้เรียน

Abstract

The purpose of this academic Article was to study the role of school administrators in promoting scouting activities in Secondary schools. A qualitative research method was applied through in-depth interviews with school administrators and scout activity coordinators. The findings revealed that administrators play a critical role in three main areas: 1) Planning, such as allocating budgets and necessary resources; 2) Implementation, including continuous support and participation in scouting activities; and 3) Supervision and evaluation, which involves assessing and improving the effectiveness of these activities. These roles directly contribute to students' development in discipline, responsibility, and leadership. Furthermore, scouting activities serve as an essential tool for instilling moral values and ethics in students.

บทนำ

กิจกรรมลูกเสือเป็นหนึ่งในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่มีความสำคัญในการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ทั้งด้านวินัย ความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจ การทำงานร่วมกับผู้อื่น และภาวะผู้นำ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) โดยกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษาถูกจัดให้อยู่ภายใต้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และดำเนินการตามพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. 2551 รวมทั้งข้อกำหนดและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้บังคับบัญชาลูกเสือในสถานศึกษาต้องดำเนินการภายใต้กรอบของกฎหมายและหลักสูตรดังกล่าว เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองดีของชาติ อย่างไรก็ตาม ในยุคปัจจุบันกิจกรรมลูกเสือในหลายโรงเรียนเผชิญกับปัญหาหลายประการ เช่น ขาดแคลนผู้บังคับบัญชาที่มีความรู้

ความสามารถในการจัดกิจกรรมอย่างถูกต้อง ขาดงบประมาณสนับสนุน อุปกรณ์การจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ หรือรูปแบบกิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ทำให้กิจกรรมลูกเสือกลายเป็นกิจกรรมที่ขาดความต่อเนื่องหรือไม่ก่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ด้วยนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในปัจจุบันที่มุ่งเน้น “เรียนดี มีความสุข” จึงมีดำริส่งเสริมกิจกรรมลูกเสือตามนโยบายของรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการ และสอดคล้องกับยุคสมัย ทันการณ์ และนำไปใช้งานได้จริง เพื่อช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม การจัดทำแผนการพัฒนาลูกเสือไทย (พ.ศ. 2567 – 2570) (สำนักงานลูกเสือแห่งชาติ. 2567) ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมลูกเสือให้ตอบสนองต่อนโยบายดังกล่าว โดยบทความนี้จะศึกษาบทบาทเชิงนโยบาย การบริหารจัดการ การสนับสนุน ทรัพยากร การพัฒนาครูผู้บังคับบัญชาลูกเสือ และการปรับกิจกรรมลูกเสือให้มีความทันสมัยและเชื่อมโยงกับชีวิตจริงของผู้เรียน เพื่อให้กิจกรรมลูกเสือมีคุณค่าและยั่งยืนในระบบการศึกษาไทย

ความหมายของผู้บริหารสถานศึกษา

ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างแท้จริง ผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นบุคลากรหลักที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายทางการศึกษาไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ผู้บริหารไม่ได้ทำหน้าที่เพียงบริหารจัดการเชิงธุรการเท่านั้น แต่ยังเป็นผู้นำทางวิชาการ ผู้สร้างวิสัยทัศน์ และผู้ส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนในทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรม หรือทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 และสามารถบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครู บุคลากร ผู้ปกครอง และชุมชน และขับเคลื่อนการพัฒนาหลักสูตร กิจกรรม และนวัตกรรมทางการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนและสังคมในปัจจุบัน ซึ่งจำกัดความของผู้บริหารสถานศึกษาจากหลายแหล่งข้อมูล มีดังนี้

ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2567 (2568, น. 27) ผู้บริหารสถานศึกษา หมายความว่า บุคคลซึ่งปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา อื่นที่จัดการศึกษาปฐมวัย ขั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาทั้งของรัฐและเอกชน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2548) ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้บริหารจัดการสถานศึกษา โดยทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย วางแผน ควบคุม ติดตาม ประเมินผล และส่งเสริมการดำเนินงานของสถานศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมาย

โกวิท วงศ์สุรวัฒน์ (2549) ผู้บริหารสถานศึกษา คือ บุคคลที่มีหน้าที่วางแผน องค์กร การสั่งการ การประสานงาน และการควบคุมงานต่าง ๆ ในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ มีเป้าหมายเพื่อให้การดำเนินงานของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

มนตรี แยมกสิกร (2551) ผู้บริหารสถานศึกษา คือ ผู้นำทางการศึกษาที่มีบทบาทในการกำหนดนโยบาย วางแผน พัฒนาองค์กร ตลอดจนการบริหารงานด้านบุคลากร วิชาการ งบประมาณ และกิจการนักเรียน เพื่อบรรลุเป้าหมายการศึกษาในภาพรวม

Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2008) School administrators are individuals responsible for leading, managing, and improving schools. Their roles encompass strategic leadership, instructional guidance, organizational management, and community engagement.

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคลากรหลักในระบบการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยไม่ได้จำกัดเพียงงานบริหารเชิงธุรการเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการเป็นผู้นำทางวิชาการ ผู้กำหนดวิสัยทัศน์ และผู้ส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ คุณธรรม หรือทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21

ตามข้อบังคับคุรุสภา (2567) ผู้บริหารสถานศึกษาหมายถึงบุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งบริหารในสถานศึกษาระดับปฐมวัย ขั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญา ทั้งในสังกัดภาครัฐและเอกชน ขณะที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2548) มองว่าผู้บริหารคือบุคลากรที่มีหน้าที่วางแผน ควบคุม ติดตาม และประเมินผลเพื่อให้สถานศึกษาบรรลุตามเป้าหมาย เช่นเดียวกับโกวิท วงศ์สุรวัฒน์ (2549) และมนตรี แยมกลีกร (2551) ที่เห็นว่าผู้บริหารต้องมีบทบาททั้งในด้านนโยบาย วิชาการ องค์กร และการบริหารงานโดยรวม

ในมุมมองสากล Hoy & Miskel (2008) ได้ให้นิยามผู้บริหารสถานศึกษาไว้ว่า เป็นผู้นำที่มีหน้าที่ในการวางกลยุทธ์ทางการศึกษา ส่งเสริมการเรียนการสอน จัดการองค์กร และประสานงานกับชุมชน เพื่อพัฒนาโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนการศึกษาในระดับปฏิบัติการ มีบทบาทสำคัญทั้งในด้านการบริหารจัดการ การเป็นผู้นำทางวิชาการ และการส่งเสริมคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะในบริบทการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยี ผู้บริหารจำเป็นต้องปรับบทบาทให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนและชุมชน เพื่อให้สามารถบริหารจัดการทรัพยากรทั้งบุคลากร งบประมาณ และองค์ความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ งานวิจัยและเอกสารวิชาการหลายชิ้นได้เสนอแนะบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาไว้อย่างชัดเจน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. บทบาทด้านการเป็นผู้นำทางวิชาการ (Instructional Leadership)

ผู้บริหารต้องส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน พัฒนาหลักสูตร และสนับสนุนครูให้มีศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (มนตรี แยมกลีกร, 2551)

2. บทบาทด้านการบริหารจัดการทั่วไป (General Administration)

ครอบคลุมการบริหารบุคลากร งานธุรการ งานอาคารสถานที่ และการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้โรงเรียนดำเนินงานได้อย่างราบรื่น (โกวิท วงศ์สุรวัฒน์, 2549)

3. บทบาทด้านการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการเรียนรู้

ผู้บริหารต้องส่งเสริมบรรยากาศที่ปลอดภัย เป็นมิตร และเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนอย่างยั่งยืน (Hoy, W.K. & Miskel, C.G. , 2008)

4. บทบาทด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน (Community Involvement)

การประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง องค์กรท้องถิ่น และภาคประชาสังคม เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2548)

5. บทบาทในการใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ (Data-Based Decision Making)

การใช้ข้อมูลและผลการประเมินในการวางแผน พัฒนา และปรับปรุงการบริหารงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2543)

จากการศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาจากเอกสารวิชาการและงานวิจัย พบว่าผู้บริหารในยุคปัจจุบันต้องมีบทบาทที่หลากหลาย ครอบคลุมทั้งด้านวิชาการ การบริหารทั่วไป การจัดการองค์การ การมีส่วนร่วมของชุมชน และการใช้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจ ซึ่งแต่ละบทบาทต้องอาศัยภาวะผู้นำ วิสัยทัศน์ และทักษะการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนโรงเรียนไปสู่เป้าหมายที่สอดคล้องกับนโยบายการศึกษา และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและสังคมในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างแท้จริง

กิจกรรมลูกเสือในสถานศึกษา

1. ความหมายของลูกเสือ

“ลูกเสือ” หมายถึง เด็กและเยาวชนทั้งชายและหญิง ที่สมัครเข้าเป็นลูกเสือทั้งในสถานศึกษา และนอกสถานศึกษา ส่วนลูกเสือที่เป็นหญิงให้เรียกว่า “เนตรนารี” และการลูกเสือ หมายถึง กิจกรรมที่นำเอาวัตถุประสงค์ หลักการ และวิธีการของขบวนการลูกเสือมาใช้ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน (พระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. 2551, 2551)

กิจกรรมลูกเสือ (Scout) คือ กิจกรรมสำหรับเยาวชนที่มุ่งพัฒนา “พลเมืองดี” ที่มีระเบียบวินัย เคารพกฎเกณฑ์ มีคุณธรรม มีภาวะผู้นำ และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมกลางแจ้ง การทำงานเป็นทีม และการบำเพ็ญประโยชน์ตามหลัก “เรียนรู้จากการลงมือทำ” (Learning by Doing) (สำนักงานลูกเสือแห่งชาติ, 2561)

2. ความเป็นมาของกิจกรรมลูกเสือในสถานศึกษาไทย

กิจกรรมลูกเสือเริ่มต้นขึ้นที่ประเทศอังกฤษ โดย พลโท ลอร์ด เบเดน - โพลล์ (Lord Robert Baden-Powell) ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งกิจการลูกเสือโลกในปี ค.ศ. 1907 (พ.ศ. 2450) เขาได้จัดค่ายลูกเสือครั้งแรกที่ เกาะ บราวน์ซี (Brownsea Island) เพื่อฝึกเด็กชายให้เป็นคนมีระเบียบวินัย รู้จักการช่วยเหลือตนเอง มีความรับผิดชอบ และรักชาติ ต่อมาแนวคิดนี้ก็แพร่หลายไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก กิจกรรมลูกเสือถูกนำเข้ามาในประเทศไทยครั้งแรกในสมัย พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ซึ่งทรงได้รับแรงบันดาลใจจากการเคลื่อนไหวของลูกเสือโลก (The Boy Scouts Movement)

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จไปทรงศึกษาที่ประเทศอังกฤษ และทรงเห็นประโยชน์ของกิจกรรมลูกเสือว่าเป็นการฝึกฝนเยาวชนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทรงเล็งเห็นว่าสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาเยาวชนไทยได้เป็นอย่างดี จึงประกาศใช้ข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเสือ ร.ศ. 130 เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2454 โดยจัดตั้งกองลูกเสือขึ้นเป็นครั้งแรก ณ โรงเรียนมหาดเล็กหลวง (ปัจจุบันคือโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย) ซึ่งนับเป็นวันสถาปนาลูกเสือไทยอย่างเป็นทางการ

หลังจากการก่อตั้งลูกเสือไทยในปี พ.ศ. 2454 รัฐบาลและกระทรวงธรรมการ (ปัจจุบันคือกระทรวงศึกษาธิการ) ได้บรรจุกิจกรรมลูกเสือเข้าไปในระบบโรงเรียน โดยมีการจัดตั้งกองลูกเสือในโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วประเทศ กิจกรรมลูกเสือกลายเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรในโรงเรียนมัธยมศึกษา ต่อมาในปี พ.ศ. 2520 กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้กิจกรรมลูกเสือเป็นกิจกรรมภาคบังคับในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และให้นักเรียนทุกคนต้องเรียนวิชาลูกเสือในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ปัจจุบันบางโรงเรียนจัดถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6)

3. ปัญหาที่พบในการจัดกิจกรรมลูกเสือในปัจจุบัน

แม้กิจกรรมลูกเสือจะมีประโยชน์มาก แต่ยังมีอุปสรรคและข้อจำกัดที่ควรพิจารณา:

ปัญหา	รายละเอียด
1. ครูขาดการอบรม	ครูบางคนยังไม่มีวุฒิหรือการอบรมด้านลูกเสือที่เพียงพอ
2. เน้นทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ	บางโรงเรียนจัดกิจกรรมลูกเสือในห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนขาดประสบการณ์จริง
3. ขาดงบประมาณและอุปกรณ์	โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็กที่ขาดเครื่องแบบลูกเสือหรืออุปกรณ์เดินทางไกล
4. ขาดความเชื่อมโยงกับทักษะยุคใหม่	ยังไม่สามารถบูรณาการกิจกรรมลูกเสือกับทักษะดิจิทัลหรือการคิดวิเคราะห์ได้ดีพอ
5. ทศนคติของผู้เรียนและผู้ปกครอง	มองว่ากิจกรรมลูกเสือเป็นภาระ ไม่สอดคล้องกับการเรียนแบบสมัยใหม่

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน

- บทบาทด้านนโยบายและการบริหารจัดการ
 - วางแผน และกำหนดนโยบายเกี่ยวกับกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ
 - จัดทำแผนปฏิบัติงานลูกเสือประจำปี และบูรณาการเข้ากับแผนพัฒนาสถานศึกษา
 - ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนมีความเข้าใจและให้ความสำคัญกับกิจกรรมลูกเสือ
 - กำกับ ติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ
- บทบาทด้านการสนับสนุนบุคลากร
 - แต่งตั้งครูผู้สอนเป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือ และสนับสนุนให้ได้รับการอบรมตามลำดับขั้น
 - สร้างแรงจูงใจ เช่น ให้การยกย่อง เชิดชูเกียรติ แก่ผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีผลงานโดดเด่น
 - ส่งเสริมให้ครูใช้กิจกรรมลูกเสือเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเยาวชน ทั้งด้านคุณธรรม ความมีวินัย และจิตอาสา
- บทบาทด้านการบริหารทรัพยากร
 - จัดสรรงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่ที่จำเป็นต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือ เช่น เครื่องแบบ เต็นท์ ค่ายลูกเสือ ฯลฯ
 - จัดหาทุนจากหน่วยงานภายนอกเพื่อสนับสนุนกิจกรรมพิเศษ เช่น ค่ายลูกเสือสัมพันธ์, ค่ายลูกเสือจิตอาสา
- บทบาทด้านภาวะผู้นำ
 - แสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งในเรื่องระเบียบวินัย ความมีจิตอาสา และคุณธรรม
 - เข้าร่วมกิจกรรมลูกเสือกับนักเรียนในบางโอกาส เพื่อแสดงการมีส่วนร่วมและสนับสนุนอย่างจริงจัง
 - สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานภายนอก เพื่อขยายผลกิจกรรมลูกเสือ

5. บทบาทด้านการประเมินผล

5.1 จัดให้มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือเป็นประจำ และนำผลประเมินไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมในปีต่อไป

5.2 ให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนทั้งในเชิงวิชาการและพฤติกรรมจากการเข้าร่วมกิจกรรมลูกเสือ

บทสรุป

ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมกิจกรรมลูกเสือในทุกชั้นตอน โดยเริ่มจากการวางแผนอย่างเป็นระบบ การดำเนินการที่เน้นการมีส่วนร่วมและการสร้างแรงจูงใจ รวมถึงการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง บทบาทเหล่านี้ช่วยให้กิจกรรมลูกเสื่อดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ในการพัฒนานักเรียนอย่างรอบด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจริยธรรม จึงควรส่งเสริมให้ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทของตนอย่างแท้จริง พร้อมทั้งได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อขับเคลื่อนกิจกรรมลูกเสือให้มีคุณภาพและยั่งยืนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

พระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. 2551.(2551, 9 มีนาคม).*ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 125 ตอนที่ 42 ก. หน้า 93 – 115.

กระทรวงศึกษาธิการ (2553). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551. กรุงเทพฯ

สำนักงานลูกเสือแห่งชาติ. (2567). แผนการพัฒนาลูกเสือไทย. สืบค้น 1 พฤษภาคม 2568, จาก <https://www.scoutthailand.org/pages/notice-pr-view.php?id=125>

ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2567 (2568, 10 มกราคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 142 ตอนพิเศษ 7 ง. หน้า 27

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2548). *รายงานการวิจัยการพัฒนาระบบบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

โกวิท วงศ์สุรวัฒน์. (2549). การบริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มนตรี แยมกสิกร. (2551). การบริหารการศึกษาแนวใหม่. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2008). *Educational Administration: Theory, Research, and Practice* (8th ed.). New York: McGraw-Hill.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2548). แผนพัฒนาและเสริมสร้างผู้บริหารสถานศึกษายุคใหม่. กรุงเทพฯ: สกศ.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2543). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: ธีระฟิล์มและโซเท็กซ์.

สำนักงานลูกเสือแห่งชาติ. (2561). แนวทางการจัดกิจกรรมลูกเสือในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

ศูนย์สารสนเทศลูกเสือแห่งชาติ. (2564). ประวัติลูกเสือไทย. สำนักงานลูกเสือแห่งชาติ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). คู่มือการจัดกิจกรรมลูกเสือในสถานศึกษา.

- สำนักงานลูกเสือแห่งชาติ. (2561). คู่มือการจัดกิจกรรมลูกเสือในสถานศึกษา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). นโยบาย “เรียนดี มีสุข” ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ.
- พรชัย สุนทรพันธ์. (2561). การวิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์จากกิจกรรมลูกเสือ. วารสารครุศาสตร์
จุฬาฯ.
- กรมพลศึกษา. (2565). กิจกรรมลูกเสือเพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต.
- ชัยวัฒน์ วิศิษฐพงศ์. (2563). การศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมลูกเสือ.
กระทรวงศึกษาธิการ.
- ธีรเดช จันทะวงษ์. (2565). ความท้าทายของกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัล. วารสารศึกษาศาสตร์, 19(2), 88 -
102.
- สำนักงานลูกเสือแห่งชาติ. (2552). คู่มือการบริหารกิจการลูกเสือในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- วิจิต อิมอารมณ. (2547). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมกิจกรรมลูกเสือ. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ไพบุลย์ ศรีกาญจนา. (2550). การบริหารกิจกรรมลูกเสือในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยรามคำแหง
- นงลักษณ์ พูนศิริ. (2556). แนวทางการส่งเสริมกิจกรรมลูกเสือในสถานศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ 15 ฉบับที่ 2
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านลูกเสือ เนตรนารี. สำนักพัฒนา
กิจกรรมนักเรียน